

(37)

OTUZYEDİNCİ SÜRE

es-SÂFFÂT

Adını, saf tutmuş meleklerle işaret eden ilk âyetten alan ve kâınattaki güçlerden söz eden bu süre, Mekke'de inmiştir, 182 âyettir. İlk üç âyette, saf tutmuş meleklerle, bulutları sevk ve idare eden güce, zikri yapan dile yahut insana yemin edilerek Allah'ın bir olduğu gerçeği ortaya konmuştur.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2, 3, 4. Saf saf dizilmişlere, toplayıp sürenlere, zikir okuyanlara yemin ederim ki, ilâhınız birdir.

(Burada «saf saf dizilenler, toplayıp sürenler ve zikir okuyanlar»ın melekler olduğu söylenmiştir. Ayrıca bunların gök cisimleri, ruhlar, kudsî cevherler, Kur'an âyetleri, âlimler ve gaziler olduğunu söyleyenler de vardır.)

5. O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, hem de doğuların Rabbidir.

(Yıl boyunca güneş farklı yerlerden doğduğu için «doğular» denilmiştir.)

6. Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik.

7. Ve (gökyüzünü) itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk.

8. Onlar, artık mele-i a'lâ'ya (yüce topluluğa) kulak veremezler. Her taraftan taşlanırlar.

9. Kovulup atılırlar. Ve onlar için sürekli bir azap vardır.

10. Ancak (meleklerin konuşmalarından) bir söz kapan olursa, onu da delip geçen bir parlak ışık takip eder.

11. Şimdi sor onlara! Yaratma bakımından onlar mı daha zor, yoksa bizim yarattığımız (insanlar) mı? Şüphesiz biz kendilerini yapışkan bir çamurdan yarattık.

12. Hayır, sen şaşıyorsun. Halbuki onlar alay ediyorlar.

13. Kendilerine öğüt verildiği vakit öğüt almazlar.

14. Bir mucize görseler alay ederler.

15. Bu ancak açık bir büyüdür, derler.

(Bu sözü ayın ikiye ayrılması mucizesi gerçekleştiği zaman söylemişlerdi.)

16. «Gerçekten biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, diriltileceğiz?»

17. «İlk atalarımızda mı (diriltilecek)?»

الحِزْبُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ سُورَةُ الصَّافَّاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝۱ فَالزَّجْرَاتِ زَجْرًا ۝۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝۳ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ۝۵ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الذُّنْيَابِ رِيَّةِ الْكَوَاكِبِ ۝۶ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْمَى وَيُقَدِّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝۸ دُخْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ۝۹ إِلَّا مَنْ خِطَفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ، شَهَابٌ ثَائِبٌ ۝۱۰ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمْ أَمْ شَدَّ خَلْقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۝۱۱ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۝۱۲ وَإِذَا ذُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝۱۳ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ۝۱۴ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۱۵ أَمْ دَامْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَمْ نَأْتِ بِمَبْعُوثُونَ ۝۱۶ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝۱۷ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝۱۸ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝۱۹ وَقَالُوا يَا بَنَاتِنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝۲۰ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۲۱ * أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَرْزَوْا وَجْهَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۲۲ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝۲۳ وَقَفَّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝۲۴

سُورَةُ
الْحِزْبِ
الثَّالِثِ
وَالْعِشْرُونَ

٤٤٦

18. De ki: Evet, hem de hor ve hakir olarak (diriltileceksiniz).

19. O (diriltme) korkunç bir sestem ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açılıp etrafa bakacaklar.

(Buradaki korkunç ses ikinci Sûr'un üfürülüşüdür.)

20. (Durumu gören kâfirler:) Eyvah bize! Bu ceza günüdür, derler.

21. İşte bu, yalanlanmış olduğunuz hüküm günüdür.

22, 23, 24. (Allah, meleklerine emreder:) Zalimleri, onların aynı yoldaki arkadaşlarını ve Allah'tan başka tapmış oldukları putlarını toplayın. Onlara cehennemini yolunu gösterin. Onları tutuklayın, çünkü onlar sorguya çekilecekler!

الجزء الثالث والعشرون سورة الصافات

مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ ﴿٣١﴾ بَلْ هُمْ آيَوْمَ مُسْتَسْأِمُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَقْبَل بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٣٣﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٣٤﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٦﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰلِكَ لَأَبْهُونَ ﴿٣٧﴾
فَأَعْوَبْتُمْكُمْ إِنَّا كَأَعْيُونٍ ﴿٣٨﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤١﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُوآءُ الْهَيْمَنَاتِ
لِسَاعِرٍ قَتْحُونَ ﴿٤٢﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّكُمْ
لَذَٰلِكَ لَفِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٤٤﴾ وَمَا تَجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٦﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٧﴾
فَوَالَهُمْ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٨﴾ فِي جَنَّاتٍ الْعِجْمِ ﴿٤٩﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٠﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٥١﴾ بِيَضَاءٍ لَذِيٍّ لَلشَّرِبِينَ ﴿٥٢﴾
لَا فِيهَا عَاوِلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٥٣﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الظَّرْفِ عِينٌ ﴿٥٤﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٥٥﴾ فَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٧﴾

٤٤٧

25. Size ne oldu ki birbirinize yardım etmiyorsunuz?

26. Evet, onlar o gün zilletle boyun eğeceklerdir.

27. (İşte bu duruma düştükleri vakit) onlardan bir kısmı, diğerlerine yönelir, birbirlerini sorumlu tutmaya çalışırlar.

28. (Uyanlar, uydukları adamlara:) Siz bize sağdan gelirdiniz (sûreti hak-tan görünürdünüz) derler.

29, 30. (Ötekiler de:) «Bilâkis, derler, siz inanan kimseler değildiniz. Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yok. Fakat siz kendiniz azgın bir toplum idiniz.»

31. «Onun için Rabbimizin hükmü bize hak oldu. Biz (hak ettiğimiz cezayı) mutlaka tadacağız.»

32. «Biz sizi azdırdık. Çünkü kendimiz de azmıştık.»

33. Şüphesiz o gün onlar azapta ortaklılar.

34. İşte biz, suçlulara böyle yaparsınız.

35. Çünkü onlara: Allah'tan başka tanrı yoktur, denildiği zaman kibirle direnirlerdi.

36. «Mecnun bir şair için biz tanrılarımızı bırakacak mıyız?» derlerdi.

(Kâfirlerin «mecnun, şair» dedikleri zât, Hz. Muhammed idi. Ona uyup putları bırakmak kendilerine zor geldiği için böyle diyorlardı.)

37. Hayır! O, gerçeği getirdi ve peygamberleri de doğruladı.

38. Kuşkusuz siz acı azabı tadacaksınız.

39. Çekeceğiniz ceza yapmakta olduğunuzdan başka bir şeyin cezası değildir.

40. (Bu azaptan) Ancak Allah'ın hâlis kullanı istisnâ edilecek.

41, 42, 43, 44. Bunlar için bilinen bir nızık, türlü meyveler vardır. Naîm cennetlerinde karşılıklı koltuklar üzerine kurulmuş oldukları halde kendilerine ikram edilir.

45. Onlara pınardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır.

46. Berraktır, içenlere lezzet verir.

47. O içkide ne sersemletme vardır ne de onunla sarhoş olurlar.

48. Yanlarında güzel bakışlarını yalnız onlara tahsis etmiş, iri gözlü eşler vardır.

49. Onlar, gün yüzü görmemiş yumurta gibi bembeyazdır.

50. İşte o zaman, birbirlerine dönerek (dünyadaki hallerini) soracaklar.

51. İçlerinden biri: «Benim, bir arkadaşım vardı» der.

(Rivayete göre bu zâtın arkadaşı, öldükten sonra dirilmeyi inkâr eden birisiydi. Bazı müfessirlere göre bu arkadaşın maksat şeytandır. Bazılarına göre de, Süre-i Kehf'de 32. âyete geçen iki kişidir.)

52, 53. Derdi ki: Sen de (*dirilmeye*) inananlardan mısın? Biz ölüp kemik, sonra da toprak haline geldiğimiz zaman (*diriltilip*) cezalanacak mıyız?

54, 55. (*O zât, dünyâda geçmiş olan hâdiseyi bu şekilde anlattıktan sonra Allah Teâlâ orada bulunanlara:*) Siz işin gerçeğine vâkıf mısınız? dedi. İşte o zaman konuşan baktı, arkadaşını cehennemnin ortasında gördü.

56, 57. «Yemin ederim ki, sen az daha beni de helâk edecektin. Rabbimin niyeti olmasaydı, şimdi ben de (*cehenneme*) getirilenlerden olurum» dedi.

58, 59, 60, 61. Birinci ölümümüz hariç, bir daha biz ölmeyecek ve bir daha azap görmeyecek değil miyiz? Şüphesiz bu, büyük kurtuluştur. Çalışanlar, böylesi bir kurtuluş için çalışsın.

62, 63. Şimdi, ziyafet olarak, cennet ehli için anılan bu nimetler mi daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı? Biz onu (*zakkumu*) zalimler için bir fitne (*imtihan*) kıldık.

(Dünyada kâfirler bunu inkâr ettiler. Ateşin içinde ağaç olur mu? dediler. Cehennemde biten ağaç sözü geçince: Ateş, ağacı yakarken cehennemde nasıl ağaç olur? diye alay etmişlerdi. Bu bakımdan bu söz onlar için bir imtihan oldu. Bu sözden kastedilen manayı anlamadıklarından iyice küfre düştüler. Allah'ın, isterse, cehennem yakmayacağı bir ağaç yaratabileceğini düşünemediler.)

64. Zira o, cehennemnin dibinde bitip yetişen bir ağaçtır.

65. Tomurcukları sanki şeytanların başları gibidir.

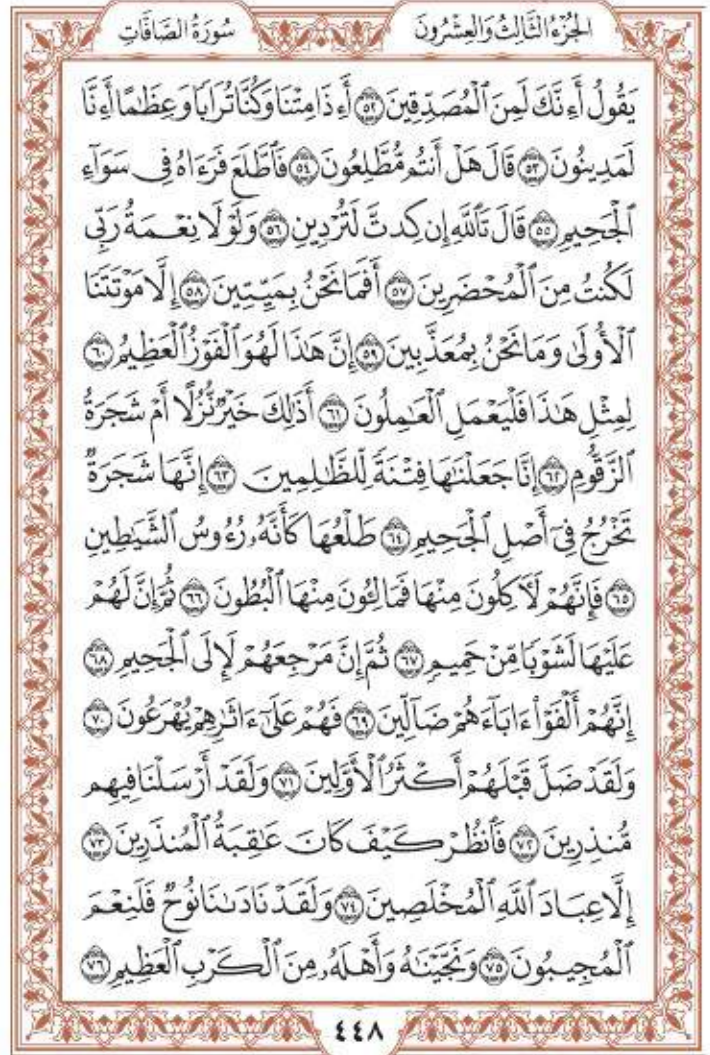
66. (*Cehennemdekiler*) ondan yerler ve kanınlarını ondan doldururlar.

67. Sonra zakkum yemeğinin üzerine onlar için, kaynar su karıştırılmış bir içki vardır.

68. Sonra kesinlikle onların dönüşü, çılgın ateşe olacaktır.

69, 70. Kuşkusuz onlar atalarını dalâlette buldular da peşlerinden koşup gittiler.

71. Andolsun ki, onlardan önce eski milletlerin çoğu dalâlete düştü.



72. Kuşkusuz, biz onlara uyanıcılar göndermiştik.

73. Uyanılanların âkıbetinin ne olduğuna bir bak!

74. Allah'ın ihlâslı kullanı müstesna. (Bundan sonra gelen âyetlerde Hz. Nuh ile kavminin kıssası anlatılır.)

75. Andolsun, Nuh bize yalvarıp yakardı. Biz de duayı ne güzel kabul ederiz!

(Hz. Nuh: Rabbim! Ben mağlup durumdayım, bana yardım et! diye dua etmiş, Allah da duasını kabul buyurarak kavmini suda boğmak suretiyle helâk etmişti.)

76. Kendisini ve ailesini büyük felâketten kurtardık.

الْحِزْبُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ سُورَةُ الصَّافَّاتِ

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ
عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِيَّتَ ﴿٨٢﴾ * وَإِنَّ مِنْ
شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَيُّكَاءَ إِلَهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَى اللَّهِ الْمَهْجِرَ
فَقَالَ آلَتَانَا كُفُونِ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَطْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَبْرًا
بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَعْبُدُوا مَا تَتَجَشَّوْنَ
﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا أَبْنَاؤُا لَكَ يَا قَوْمِ فَأَلْفُوهُ
فِي الْحَجِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَمْعِدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾
فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي
إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى ﴿١٠٢﴾ قَالَ يَا بَتِ
أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٣﴾

٤٤٩

77. Biz yalnız Nuh'un soyunu kalıcı kıldık.

(Hz. Nuh'un soyunun dışındakilerin hepsi helâk edilmiş ve Nuh tufanından sonra yeryüzündeki insanların nesli Hz. Nuh'tan gelmiştir.)

78. Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam bıraktık

79. Bütün âlemlerden Nuh'a selam olsun!

80. İşte biz iyileri böyle mükâfatlandırınız.

81. Zira o, bizim inanmış kullarımızdan idi.

82. Nihayet ötekileri (inanmayanları) suda boğduk.

(Bundan sonra Hz. İbrahim'in kıssasından bir safha anlatılmış semâvi dinler ile gönderilen

peygamberlerin hepsinin birbirini tasvip ve tasdik ettiği vurgulanmıştır.)

83. Şüphesiz İbrahim de onun (Nuh'un) milletinden idi.

(Aralarında uzun asırlar geçmesine rağmen, dinin esaslarında Hz. İbrahim Nuh'a bağlı idi.)

84. Çünkü Rabbine kalb-i selim ile geldi.

85. Hani o, babasına ve kavmine: Siz kime kulluk ediyorsunuz? demişti.

86. «Allah'tan başka bir takım uydurma ilâhlar mı istiyorsunuz?»

87. «O halde âlemlerin Rabbi hakkındaki görüşünüz nedir?»

(Hz. İbrahim'in kavmi, yıldızlara bakar, onlarla kâhinlik yaparlardı. Bir bayram günü İbrahim'e kendileriyle beraber bayram yerine gelmesini söylediler.)

88. Bunun üzerine İbrahim yıldızlara şöyle bir baktı.

89. Ben hastayım, dedi.

90. Ona arkalarını dönüp gittiler.

91, 92. Yavaşça putlarının yanına vardı. (Oraya konmuş yemekleri görünce:) Yemiyor musunuz? Neden koşmuyorsunuz? dedi.

93. Bunun üzerine, yanlarına gelip sağ eliyle vurdu (kırıp geçirdi.)

94. (Putperestler) koşarak İbrahim'e geldiler.

(Neden putları kırdığını sordular)

95, 96. İbrahim: Yonttuğunuz şeylere mi ibadet edersiniz! Oysa ki sizi ve yapmakta olduğunuzu Allah yarattı, dedi.

97. Onun için bir bina yapın ve derhal onu ateşe atın! dediler.

98. Böylece ona bir tuzak kurmayı istediler. Fakat biz onları alçaklardan kıldık.

99, 100. (Oradan kurtulan İbrahim:) Ben Rabbime gidiyorum. O bana doğru yolu gösterecek. Rabbim! Bana sâlihlerden olacak bir evlat ver, dedi.

(Böylece Hz. İbrahim küfür diyarından hicret ederek Şam'a gitti.)

101. İşte o zaman biz onu uslu bir oğul ile müjdeledik.

102. Babasıyla beraber yürüyüp gzecek çağa erişince: Yavrucuğum! Rüya da seni boğazladığımı görüyorum; bir düşün, ne dersin? dedi. O da cevaben: Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulursun, dedi.

(Bu âyetlerde Hz. İsmail'in kurban edilmesi anlatılır. Bu kıssa bir imtihandır. Bu imtihan, peygamber olan baba ile oğlu arasında cereyan etmiştir. Şöyle ki, Hz. İbrahim'in iki oğlu vardı: İsmail ve İshak. Kur'an-ı Kerim'de kurban edilecek çocuğun isminden söz edilmez. Ama tefsircilerin kanaatine göre bu, İsmail'dir. Zira olay göçten hemen sonra olmuştur ki, o zaman İsmail vardı. Ayrıca olay Mekke'de geçmiştir. Mekke'ye gelen de İsmail'dir. İbrahim (a.s.) gece rüyasında, birisinin kendisine: «Allah sana oğlunu boğazlamayı emrediyor» dediğini duymuş, sabah olunca bunun şeytandan mı, Rahmân'dan mı olduğu hususunda tereddüt etmiş, üç gece rüyayı üst üste görünce bunun Allah'tan olduğunu anlamıştır.)

103, 104, 105, 106. Her ikisi de teslim olup, onu alını üzerine yatırınca: Ey İbrahim! Rühayı gerçekleştirdin. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız. Bu, gerçekten, çok açık bir imtihandır, diye seslendik.

107, 108, 109, 110, 111. Biz, oğluna bedel ona büyük bir kurban verdik. Geriden gelecekler arasında ona (*iyi bir nam*) bıraktık: İbrahim'e selam! dedik. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandır.

(Son Peygamber'in ümmeti ona salâtü selam okurken Hz. İbrahim'i de anar, onu hayırla yâdedirler.)

112, 113. Sâlihlerden bir peygamber olarak O'na (*İbrahim'e*) İshak'ı müjdeledik. Kendisini ve İshak'ı mübarek (*kutlu ve bereketli*) eyledik. Lâkin her ikisinin neslinden iyi kimseler olacağı gibi, kendine açıktan açığa kötülük edenler de olacak.

(Bu cümleden olmak üzere İbrahim'e çok evlât verilmiş, İshak'ın neslinden, Hz. Ya'kub'dan başlamak üzere bir çok peygamberler gelmiştir. İkisinin neslinden iyilerin yanısıra kötülerin de çıkması, soy ve ırkın hidayet ve dalâlette rolü olmadığını gösterir.)

114. Andolsun biz Musa'ya da Harun'a da nimetler verdik.

115. Onları ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Kendilerine yardım ettik de galip gelen onlar oldu.

117. Her ikisine de apaçık anlaşılabilir bir kitabı (*Tevrat'ı*) verdik.

118. Her ikisini de doğru yola iletтік.

119, 120. Sonra gelenler içinde, Musa ve Harun'a selam olsun, diye (*iyi bir nam*) bıraktık.

الْحِزْبُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ سُورَةُ الصَّافَّاتِ

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝ وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝
 قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ
 هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرَكْنَا
 عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَبَشَرْنَاهُ
 بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ
 وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظِلٌّ لِرَبِّغَيْبِهِ مُبِينٌ ۝ وَلَقَدْ مَنَّآ
 عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ
 الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمَا
 الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمْنَا عَلَىٰ مُوسَىٰ
 وَهَارُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا
 مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنِّي آتِيَا سَلْمَانَ الْفَرَجَيْنِ ۝
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
 الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ۝

121. Doğrusu biz, iyileri böylece mükâfatlandırırız.

122. Şüphesiz, ikisi de mümin kullarımızdandı.

123. İlyas da şüphe yok ki, peygamberlerdendi.

124, 125, 126. (*İlyas*) millete: (*Allah'a karşı gelmekten*) sakınmaz mısınız? Yaratanların en iyisi olan, sizin de Rabbiniz, sizden önce gelen atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı bırakıp da Ba'l'e mi taparsınız? demişti.

(Ba'l, Şam'da Bek adındaki şehir halkının taptığı altın putun adı idi. Şimdi buraya Ba'lebek denmektedir.)

الْحِزْبُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ سُورَةُ الصَّافَّاتِ

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٣٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٣٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٩﴾ سَلَامٌ عَلَى آلِ يَأْسِينَ ﴿١٤٠﴾ إِنَّا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾
وَإِنْ لَوْطَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ ﴿١٤٤﴾
﴿١٤٥﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَائِبِينَ ﴿١٤٦﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَإِنَّا لَنَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْطَجِحِينَ ﴿١٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْطَجِحِينَ ﴿١٤٩﴾ وَإِنَّا لَنَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْطَجِحِينَ ﴿١٥٠﴾
يُؤْتِسُّ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥١﴾ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْكَ الْفُتُوحُ الْمَشْحُوبُ ﴿١٥٢﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٥٣﴾ فَالْقَمْعَةُ الْخَوْتُ وَهُوَ مَلِيمٌ ﴿١٥٤﴾
﴿١٥٥﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِحِينَ ﴿١٥٦﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٥٧﴾ * فَتَبَدَّنْهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٥٨﴾ وَأَنْبَتْنَا
عَلَيْهِ شَجْرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٥٩﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ
يَزِيدُونَ ﴿١٦٠﴾ فَتَأَمَّلُوا فَمَسَعْتَهُمْ إِلَى حَيْثُ ﴿١٦١﴾ فَاسْتَفْتَيْهِمْ
أَلَرَبُّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٦٢﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٦٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٤﴾ وَوَلَدَ
اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٦٥﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٦٦﴾

الحزب
١٦

٤٥١

134, 135, 136. Geridekiler arasında kalan yaşlı bir kadın dışında, Lût'u ve ailesinin hepsini kurtardık. Sonra diğerlerini yok ettik.

137, 138. (Ey insanlar!) Elbette siz de sabah ve akşam onlara uğruyorsunuz. Hâla akıllanmayacak mısınız?

139. Doğrusu Yunus da gönderilen peygamberlerdendi.

(Bundan sonraki âyetlerde de Hz. Yunus'un kıssası anlatılır:)

140. Hani o, dolu bir gemiye binip kaçmıştı.

141. Gemide olanlarla karşılıklı kur'a çektiler de kaybedenlerden oldu.

(Yunus kıssası için bak. Enbiyâ 21/87'nin açıklaması)

142. Yunus kendini kınayıp dururken onu bir balık yuttu.

143, 144. Eğer Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı, tekrar dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

(Yunus (a.s.)ın tesbihi şöyle idi: Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke inni küntü mine'z-zâlimin: Senden başka ilâh yoktur, şüphesiz ben zalimlerden oldum.)

145. Halsiz bir vaziyette kendisini dışarı çıkardık.

146. Ve üstüne (gölge yapması için) kabak türünden geniş yapraklı bir nebat bitirdik.

147. Onu, yüz bin veya daha çok kişiye peygamber olarak gönderdik.

(Hz. Yunus'un peygamber olarak gönderildiği yerin, Musul'da Ninova şehri olduğu kaydedilmiştir.)

148. Sonunda ona iman ettiler, bunun üzerine biz de onları bir süreye kadar yaşattık.

149. Putperestlere sor: Kızlar Rabbinin de erkekler onların mı?

150. Yoksa biz melekleri onların gözü önünde kız olarak mı yarattık?

151, 152. Dikkat edin, kesinlikle yalan uydurup söylüyorlar, «Allah doğurdu» diyorlar. Onlar şüphesiz yalancıdırlar.

153. Allah, kızları oğullara tercih mi etmiş!

127, 128. Bunun üzerine İlyas'ı yalanladılar. Onun için Allah'ın ihlâslı kulları müstesna; onların hepsi (cehennem) götürüleceklerdir.

129, 130. Sonra gelenler içinde, kendisine bir ün bıraktık, «İlyas'a selâm!» dedik.

131. Şüphesiz biz, iyileri işte böyle mükâfatlandırırız.

132. Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandı.

(Burada, Hz. Lût'un kıssasından bir bölüm anlatılır:)

133. Lût da elbette peygamberlerdendi.

154, 155, 156. Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz? Hiç düşünmüyor musunuz? Yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?

(Sorulan delil, müşriklerin meleklerle ilgili düşünceleri ve onların Allah'ın kızları olduklarına dair inançları içindir.)

157. Doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin!

158. Allah ile cinler arasında da bir soy birliği uydurdular. Andolsun, cinler de kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.

159. Allah, onların isnat edegeldiklerinden yücedir, münezzehdir.

160. Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnadır (onlar azap görmeyeceklerdir).

161, 162, 163. Sizler ve taptığınız şeyler! Hiçbiriniz, cehenneme girecek kimseden başkasını Allah'a karşı azdı-
nıp saptıramazsınız.

164, 165, 166. (Melekler şöyle derler:) Bizim her birimiz için, bilinen bir makam vardır. Şüphesiz biz, orada sıra sıra dururuz ve şüphesiz Allah'ı tesbih ederiz.

167, 168, 169. Putperestler: Eğer önceliklere verilenlerden bizde de bir kitap olsaydı, mutlaka Allah'ın ihlâslı kulları olurduk! diyorlardı.

170. İşte şimdi onu inkâr ettiler. Ama ileride bileceklerdir!

171. Andolsun ki, peygamber kullarımıza söz vermişizdir:

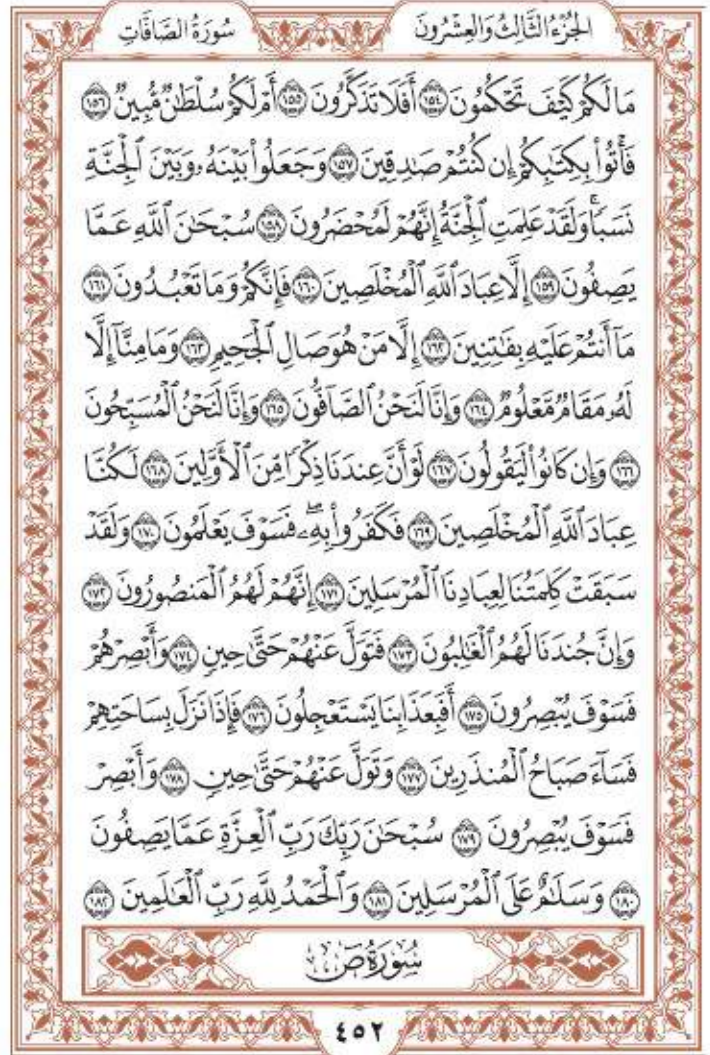
172. Onlar mutlaka zafere ulaşacaklardır.

173. Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.

174. Onun için sen bir süreye kadar onlara aldırma.

175. Onların halini gör, onlar da görecekler.

176. Azabımızı acele mi istiyorlar?



177. Azap yurtlarına indiğinde, uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) sabahı ne kötü olur!

178. Sen bir zamana kadar onlara aldırma.

179. Onların halini gör, onlar da göreceklerdir.

180. Senin izzet sahibi Rabbin, onların isnat etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehdir.

181. Gönderilen bütün peygamberlere selam olsun!

182. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun!